

ינואר 2016

לפני שנה ושלושה חודשים אני עזבתי את הבית של בעלי, אפילו לא ידעתי לאן אני הולכת.

אבל הגעתי למשפחה, ואני מרגישה כמו בית של אמא.

קבלתי עזרה מהצוות, מהעובדות הסוציאליות, מהמנהלת, מהמתנדבים, מהמורה שלי, וגם מהנשים האחרות במקלט.

ט הגיע לפה בן שנה וארבעה חודשים. הוא לא ידע כלום. עכשיו הוא מלמד אותי עברית, ברוך השם!

ט בן ט קיבל אהבה, למד הרבה דברים, טיפלתם בילד שלי, ובמקום ט. אני רוצה להגיד לכן תודה רבה!

לנטלי – כל שבוע יום אחד אנחנו יושבות ומדברות. את נתת לי כח. אפילו כשלא הבנתי את השפה, עם תרגום, עשית יותר בשבילי, והתאמצת במיוחד. תמיד היית מוכנה לעזור לי.

לרחל – אני לא מרגישה שאת מנהלת אלא חברה של כולנו, והדלת שלך תמיד פתוחה לכולם.

לסוזי – לא אשכח בחיים שלי את הישיבה ביום שני.

בזכותכם אני יוצאת חזקה ומתחילה חיים חדשים משלי.

אני רוצה להגיד תודה גם למדינת ישראל, שיש לה חוקים שכל הנשים מקבלות אותו דבר, בלי הבדל דת ומוצא.

המילים האלה, הן לא כל מה שיש לי לומר, הן רק טיפה בים מהתודה שלי.

מברכת אתכם שתמשיכו תמיד לעזור לאנשים.